

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek van Zuid-Afrika tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belasting naar het inkomen, met Protocol; Kaapstad, 15 maart 1971

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 2 juli 1971.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 6 juli 1971.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 5 augustus 1971.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hierbij de tekst over te leggen van de op 15 maart 1971 te Kaapstad tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek van Zuid-Afrika tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, met Protocol (*Trb.* 1971, 72).

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst, met protocol, gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zal deze overeenkomst, met protocol, alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.

Toelichtende Nota

De wenselijkheid om, evenals met tal van andere landen, ook met Zuid-Afrika een overeenkomst inzake de vermindering van dubbele belasting aan te gaan, doet zich sedert geruime tijd gevoelen. Reeds in de vijftiger jaren gingen wederzijds de gedachten in de richting van zulk een overeenkomst en in 1959 werden ter zake de eerste formele besprekingen gevoerd. Ofschoon op vele punten overeenstemming werd bereikt, bleek het ten aanzien van enkele belangrijke onderwerpen niet mogelijk de sterk uiteenlopende opvattingen op een bevredigende wijze te overbruggen. Nadien is evenwel het Zuidafrikaanse belastingstelsel op belangrijke punten gewijzigd en zijn voorts de opvattingen van Zuid-Afrika omtrent de toewijzing van de bevoegdheid tot belastingheffing bij overeenkomsten ter vermindering van dubbele belasting niet onaanzienlijk naar de Nederlandse zienswijze daaromtrent toegegroeid. Onder deze omstandigheden kon bij de voortzetting van de onderhandelingen overeenstemming worden bereikt over een ontwerp-Overeenkomst die een voor beide landen aanvaardbaar compromis inhoudt.

De opgestelde ontwerp-Overeenkomst is zoveel mogelijk afgestemd op de model-conventie die door het Fiscale Comité van de O.E.S.O. is ontworpen.

Ook voor de betrekkingen met Zuid-Afrika behoren de bepalingen betreffende dividenden, royalty's en interest tot de belangrijkste van de ontwerp-Overeenkomst.

Ten aanzien van dividenden, voor zover zij niet worden uitgekeerd in deelnemingsverhoudingen, is blijkens artikel 10, tweede lid, overeengekomen, dat elk van beide landen een bronheffing van ten hoogste 15 pct. mag toepassen. Dit is in overeenstemming met het huidige Nederlandse beleid op dit stuk. Voor dividenden die in een deelnemingsverhouding worden betaald, mag de bronheffing niet meer dan 5 pct. bedragen.

Aan

*de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

Een deelnemingsverhouding is in dit verband aanwezig wanneer de ontvangende vennootschap de betalende vennootschap voor ten minste 25 pct. beheerst. De in de ontwerp-Overeenkomst opgenomen regeling voor deelnemingsdividenden beantwoordt niet ten volle aan de Nederlandse wensen: van Nederlandse zijde is met kracht aangedrongen op volledige vrijstelling over en weer van bronheffing voor deze categorie dividenden. De Zuidafrikaanse onderhandelingsdelegatie, kennelijk bezorgd voor de gevolgen die daaruit voor de betrekkingen met andere landen zouden kunnen voortvloeien, was evenwel niet te bewegen de bronheffing op deelnemingsdividenden nog verder te verlagen en wenste een bronbelasting van 5 pct, het laagste percentage dat Zuid-Afrika ook met andere landen is overeengekomen, te behouden.

Ten aanzien van royalty's daarentegen heeft Zuid-Afrika aanvaard om, in afwijking van hetgeen het met verschillende andere landen is overeengekomen, de bronheffing volledig prijs te geven (artikel 12).

Voor zoveel betreft interest mag blijkens artikel 11 van de ontwerp-Overeenkomst elk van beide landen een bronheffing van ten hoogste 10 pct. toepassen. In weerwil van hardnekkige aandrang van Nederlandse zijde was de Zuidafrikaanse delegatie niet te bewegen aan de Nederlandse wens gevolg te geven en de bronheffing op interest geheel prijs te geven. Ook in de belastingverdragen met andere landen heeft Zuid-Afrika voor interest nimmer een lagere bronheffing van 10 pct. aanvaard. In aanmerking genomen de concessies die Zuid-Afrika op het gebied van de deelnemingsdividenden en de royalty's heeft gedaan, heeft de Nederlandse delegatie zich bij de bepaling omtrent interest neergelegd.

Ten aanzien van winsten van scheepvaart- en luchtvaart-ondernemingen wordt de regeling, welke bij notawisseling van 22 april 1954 met Zuid-Afrika is overeengekomen en volgens welke bedoelde winsten uitsluitend belastbaar zijn in het land waar de onderneming gevestigd is, bestendigd (artikel 8).

De Overeenkomst bevat, evenals andere in de laatste jaren door Nederland gesloten belastingverdragen, een bepaling tegen het ontgaan van de belastingheffing over de winst uit aanmerkelijk belang (artikel 14, vijfde lid). Voorts is daarin opgenomen de door het Fiscale Comité van de O.E.S.O. uitgewerkte bepaling, die een verbod van discriminatie inhoudt (artikel 25).

De wijze van voorkoming van dubbele belasting is geregeld in artikel 24 van de Overeenkomst. Nederland zal de hier te lande gebruikelijke vrijstellingsmethode toepassen en mitsdien aan zijn inwoners een evenredige vermindering van belasting toestaan voor die inkomsten die de Overeenkomst aan Zuid-Afrika ter belastingheffing toewijst. Voor de Zuidafrikaanse bronheffing op dividenden en interest, voor zover daarvan in de Overeenkomst geen afstand is gedaan, geldt echter dat deze met de Nederlandse belasting over deze inkomsten kan worden verrekend.

Zuid-Afrika stelt zijn inwoners vrij van belasting voor de aan Nederland toegewezen inkomsten of het verrekent de volgens de Overeenkomst toegestane Nederlandse heffing over de inkomsten met de Zuidafrikaanse belasting.

De Overeenkomst zal voor het eerst toepassing kunnen vinden, voor wat Nederland betreft, voor belastingjaren en -tijdvakken die op of na 1 januari 1968 aanvangen en, voor wat Zuid-Afrika betreft, voor belastingjaren die op of na 1 maart 1968 aanvangen. Met betrekking tot Nederlandse dividenden en Zuidafrikaanse dividenden en interest zal de Overeenkomst echter voor op of na 1 januari 1968 betaalbaar gestelde dividenden en interest toepasselijk zijn (artikel 31).

De Staatssecretaris van Financiën,

F. H. M. GRAPPERHAUS.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.